

Jana Navrátilová

Einfach Deutsch

učebnice němčiny pro samouky
metodou přímého mluvení

slovní zásoba • gramatika • cvičební věty k poslechu a opakování •
kontrolní testy • podněty ke konverzaci • klíč

MP3

4 hodiny poslechů

namluveno rodilými mluvčími

 edika.

Einfach Deutsch

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Jana Navrátilová
Einfach Deutsch – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Jana Navrátilová

Einfach Deutsch

učebnice němčiny pro samouky
metodou přímého mluvení

**Edika
Brno
2017**

OBSAH

ÚVODEM	6
LEKTION 1	7
Výslovnost	7
Slovní zásoba	8
Gramatika: osobní zájmena a časování slovesa <i>sein</i> , pořádek slov v hlavní větě, otázka, zápor, člen u podstatných jmen, zájmena, množné číslo podstatných jmen, přídavná jména v přísudku	10
Kontrolní test	22
Podněty ke konverzaci	24
Klíč ke kontrolnímu testu a konverzaci	26
LEKTION 2	30
Slovní zásoba	30
Gramatika: 4. pád podstatných jmen, předložky, časování pravidelných sloves, rozkazovací způsob, skloňování vlastních osobních jmen, sloveso <i>werden</i> , názvy povolání	31
Kontrolní test	43
Podněty ke konverzaci	45
Klíč ke kontrolnímu testu a konverzaci	47
LEKTION 3	51
Slovní zásoba	51
Gramatika: 3. pád podstatných jmen, osobní zájmena (3. a 4. pád), slovesa způsobová – <i>müssen</i> , <i>können</i> , sloveso <i>sollen</i> , sloveso <i>dürfen</i> , základní číslovky, určování času, dny v týdnu, měsíce, roční období	53
Kontrolní test	65
Podněty ke konverzaci	67
Klíč ke kontrolnímu testu a konverzaci	69

LEKTION 4	73
Slovní zásoba	73
Gramatika: 2. pád podstatných jmen, skloňování podstatných jmen v množném čísle, přídavná jména v přívlastku – po členu určitém, předložky <i>in, an, auf</i> , skloňování přívlastku po členu neurčitém, silná slovesa v přítomném čase, přídavná jména v přívlastku bez členu, látková jména, zvrtná slovesa, slovesa s předponami	75
Kontrolní test	90
Podněty ke konverzaci	92
Klíč ke kontrolnímu testu a konverzaci	95
LEKTION 5	99
Slovní zásoba	99
Gramatika: další způsobová slovesa (<i>wollen, mögen</i>), sloveso <i>wissen</i> , předložky se 4. pádem – shrnutí, předložky se 3. pádem – shrnutí, stupňování přídavných jmen a příslovcí, předložky se 3. a 4. pádem – shrnutí, minulé časy, préteritum a konjunktiv sloves <i>sein, haben a werden</i> , préteritum a konjunktiv způsobových sloves	100
Kontrolní test	115
Podněty ke konverzaci	117
Klíč ke kontrolnímu testu a konverzaci	120
LEKTION 6	124
Slovní zásoba	124
Gramatika: minulé časy slabých sloves, préteritum slabých sloves, minulý čas (perfektum) slabých sloves, vedlejší věty, řadové číslovky, směrová příslovce, předložkové vazby, zájmenná příslovce, silná slovesa, infinitiv <i>s zu</i>	126
Kontrolní test	146
Podněty ke konverzaci	148
Klíč ke kontrolnímu testu	152
NĚMECKO-ČESKÝ SLOVNÍK	159
ČESKO-NĚMECKÝ SLOVNÍK	179

ÚVODEM

V dnešním světě je stále důležitější ovládat nejen svou mateřskou řeč. Mnozí jste se učili němčině ve škole nebo v různých kurzech, vyznáte se více či méně v základech gramatiky, ale přesto máte pocit, že v běžných situacích vám to nestačí. To je pochopitelné, protože jazyku se naučíte především praxí, rozhovory, mluvením.

K tomu může pomáhat naše učebnice pro samouky, která je založena na učení metodou přímého mluvení. Místo gramatických cvičení, která často mnohé z vás odrazují, máte možnost překládat jednoduché věty nejprve z češtiny do němčiny a naopak, poslouchat je na CD namluvené rodilými mluvčími a opakovat si je s nimi.

Lekce začínají slovní zásobou a jednoduchým výkladem gramatických jevů, které si pak ve větách opakujete podle vlastní potřeby, případně věty můžete zpočátku jen poslouchat.

Na konci každé lekce je zařazen kontrolní test a podněty ke konverzaci, které navozují různé hovorové situace. V klíči si pak můžete ověřit správnost vašeho překladu a najdete vzory konverzačních námětů z různých oblastí denního života.

Pokud budete mít potřebu doplnit si gramatické vědomosti a budete se chtít dále věnovat němčině intenzivněji, sáhněte po intenzivním kurzu pro samouky „Němčina za 24 dnů“ (Edika 2012).

Pracujte vytrvale, postupujte systematicky od jednoduchého ke složitějšímu a pak budete mít možnost zažít dobrý pocit z dosažených výsledků.

Přejeme hodně úspěchů!

LEKTION 1

VÝSLOVNOST

Německá výslovnost nám většinou nedělá potíže, vždyť v českém jazykovém prostředí se vyskytuje mnoho německých jmen, která bez problémů vyslovujeme. Uvedme několik základních pravidel výslovnosti:

Samohlásky vyslovujeme dlouze, jsou-li na konci slova nebo je za nimi jen jedna souhláska, např. du /dú/, dir /dír/, gut /gút/..., nebo jsou psány spřežkou, např. sehr /zér/, hier /hír/...

Nejvýrazněji se liší výslovnost tzv. „přehlásek“ – zaokrouhlených samohlásek:

ö /ø/ zaokrouhlíme rty, jako bychom chtěli vyslovit **o**, ale vyslovíme **e**, např. schön /šón/ ...

ü /y/ zaokrouhlíme rty, jako bychom chtěli vyslovit **u**, ale vyslovíme **y**, např. grün /grýn/ ...

ä čteme jako normální široké **e**, např. Mädchen /médchen/

Dvojhlásky

eu, äu vyslovujeme /oj/, např. Freund /frojnd/, freuen /frojen/, läuft /lojft/...

ei vyslovujeme /aj/, např. mein /majn/, arbeiten /arbajtən/, Ei /aj/...

Souhlásky

s čteme jako /z/, např. seit /zait/, Sessel /zesəl/, so /zó/, sofort /zofort/..., dvojité **ss** jako /s/ např. müssen /mysən/, passen /pasən/...

Pro dvojité **ss** existuje v německé abecedě také staré písmeno **ß** (tzv. ostré s), které píšeme jen po dlouhých samohláskách, příp. dvojhláskách, např. groß /grós/, weiß /vais/, Fuß /fús/...

v čteme jako /f/, např. von /fon/, Vater /fátæ/, vier /fir/ ...

sch vyslovujeme /š/, např. schon /šon/, schön /šón/, schmackhaft /šmakhaft/...

tsch čteme jako /tš/, např. tschechisch /tšechiš/, Tscheche /tšeche/...

st-, sp- na začátku slova i na švu slova složeného čteme jako /št-/ , /šp-/ , např. studieren /štu-dírən/, spielen /špílən/, Hauptstadt /hauptštát/, Ballspiel /balšpíl/...

z, tz vyslovujeme jako /ts/, např. Zitrone /tsitróne/, Zeit /tsajt/, Zahn /tsán/, schwarz /švarts/, Platz /plats/, Blitz /blits/...

p, t, k vyslovujeme s přídechem /pch, tch, kch/, např. Paar /pchár/, Tag /tchág/, Küche /kchýche/...

Slabiky **di, ti, ni** se čtou zásadně tvrdě.

V koncovkách **-el, -en** nevyslovujeme otevřené e, ale redukované **ə** např. Onkel /onkəl/, Gabel /gábəl/, Wagen /vágən/, Garten /gártən/...

Koncovka **-er** se redukuje na temné **æ**, např. Mutter /mutæ/, Vater /fátæ/, Teller /tchelæ/...

Skupina hlásek **-ng-** se vyslovuje jako nosové **ŋ**, tzn. není slyšet g a n se vyslovuje podobně jako ve slovech *Hanka, branka* apod., např. *lang* /laŋ/, *langsam* /laŋzam/, *Finger* /fiŋæ/...

Nosovky /ö/ a /ë/ se vyskytují v cizích slovech, např. *Bassin* /bazě/, *Salon* /zalö/...

Ráz / | / je v podstatě rozevření hlasivek před samohláskou, často se vyskytuje uprostřed složeného slova, např. *Beamte* /be|amte/, *Sonnabend* /zon|ábend/, *Seeigel* /zé|ígəl/, *Tierarzt* /tír|artst/...

Přízvuk, pokud není na první slabice, označujeme ve fonetickém přepisu / ' /, např. *Reisebüro* /rajzeby'ro/, *Geschäft* /ge'šeft/, *Handgelenk* /Handge'lenk/...

SLOVNÍ ZÁSoba

Podstatná jména píšeme v němčině s velkým začátečním písmenem. Každé podstatné jméno má člen, který označuje jeho rod a pád. Člen určitý pro mužský rod je **der**, pro rod ženský **die** a pro rod střední **das**. Ve slovníku je člen uváděn zkratkou: **der = r**, **die = e**, **das = s**.

alle [ale]	všichni	doch [doch]	přece
alles [ales]	všechno	dort [dort]	tam
allein [alajn]	sám, sami	draußen [drausən]	venku
alt [alt]	starý	durstig [durstik]	žíznlivý
r Apfel [apfəl]	jablko	s Ei [aj]	vejce
e Arbeit [arbaɪt]	práce	eigentlich [ajgentlich]	vlastně
s Arbeitszimmer [arbaɪtstsimæ]	pracovna	e Eltern [eltæɪn]	rodiče
r Arzt [artst]	lékař	r Enkel [enkəl]	vnuk
auch [auch]	také	s Enkelkind [enkəlkind]	vnouče
s Badezimmer [bádetsimæ]	koupelna	s Essen [esən]	jídlo
r Balkon [balkō]	balkon	etwas [etvas]	něco, trochu
befreundet [be'froɪndet]	spřátelený	e Familie [famílie]	rodina
beide [bajde]	oba	s Fenster [fenstæ]	okno
belegte Brötchen [be'légte brótchən]	obložené chlebičky	fertig [fertik]	hotový
bestimmt [be'stímt]	určitě	e Frau [frau]	paní, žena, manželka
s Bett [bet]	postel	frisch [friš]	čerstvý
s Bier [bír]	pivo	ganz [gants]	docela, zcela
bitte [bite]	prosím	gewöhnlich [ge'vónlich]	obvykle
bitten [bitən]	prosít	gleich [glajch]	hned
brav [bráv]	hodný, poslušný	glücklich [glyklich]	šťastný
r Bruder [brúðæ]	bratr	groß [grós]	velký
s Buch [búch]	kniha	e Großeltern [grós eltæɪn]	prarodiče, dědeček a babička
danke [danke]	děkuji	gut [gút]	dobry
deutsch [dojtš]	německý	haben [háβən]	mít
s Deutsch [dojtš]	němčina	s Haus [haus]	dům

– zu Hause [tsu hauze]	doma	nicht wahr [nycht vár]	že ano
– nach Hause [nach hauze]	domů	niemand [nýmand]	nikdo
r Herr [her]	pán	e Oma [oma]	babička
hier [hír]	zde, tady	r Onkel [onkəl]	strýc
hinten [hintən]	vzadu	r Opa [opa]	dědeček
s Hobby [hoby]	koníček, záliba	e Ordnung [ordnuŋ]	pořádek
hungrig [huŋrik]	hladový	– in Ordnung [in ordnuŋ]	v pořádku
immer [imæ]	vždycky	rechts [rechts]	vpravo
interessant [interessant]	zajímavý	r Schinken [šinkən]	šunka
ja [ja]	ano	s Schlafzimmer [šláftsimæ]	ložnice
jung [juŋ]	mladý	schön [šõn]	krásný, pěkný, hezký
r Junge [juŋe]	chlapec	e Schwester [švestæ]	sestra
e Kartoffel [kchartofəl]	brambora	r Sohn [zõn]	syn
r Käse [kchéze]	sýr	spät [špét]	pozdě
kein [kchajn]	žádný	e Tante [tante]	teta
s Kind [kchind]	dítě	e Tochter [tochtæ]	dcera
s Kinderzimmer [kchindætsimæ]	dětský pokoj	e Toilette [toaletē]	toaleta
klein [kchlajn]	malý	e Uhr [úr]	hodinky
kochen [kchochən]	vařit	und [und]	a
sie kocht [zí kchocht]	(ona) vaří	r Vater [fátæ]	otec
s Kochen [kchochən]	vaření	r Wald [vald]	les
e Küche [kchýche]	kuchyně	warum [varum]	proč
e Lehrerin [lérerin]	učitelka	was [vas]	co
leider [lajdæ]	bohužel	r Wein [vajn]	víno
links [links]	vlevo	wer [vér]	kdo
r Löwe [lóve]	lev	wessen [vesən]	čí
s Mädchen [médcħən]	děvče	wirklich [virklich]	skutečně
r Mann [man]	muž, manžel	wo [vó]	kde
e Milch [milch]	mléko	e Wohnung [vónuŋ]	byt
müde [mýde]	unavený	s Wohnzimmer [vóntsımæ]	obývací pokoj
munter [muntæ]	svěží, čiperný	s Zimmer [tsımæ]	pokoj
e Mutter [mutæ]	matka	zu müde [tsu mýde]	příliš unavený
nein [najn]	ne	zufrieden [tsufrídən]	spokojený
neu [noj]	nový	zusammen [tsuzamen]	spolu
nichts [nychts]	nic	zwar [tsvár]	sice

Hallo! [haló]

Guten Tag! [gútən tchág]

Wie geht's? [ví géts]

Danke, es geht. [danke, es gét]

Herzlich willkommen. [hertslich vilkchomen]

Es freut mich. [es frojt mich]

Was möchtest du/ möchten Sie? [vas mœchtest dú, mœchten zı]

Ich möchte... [ich mœchte]

Es ist spät. [es ist špét]

Ahoj!

Dobrý den!

Jak se máš/máte?

Děkuji, jde to.

Srdečně vítám (vítáme).

Těší mě.

Co bys chtěl/byste chtěli? Co si dáš/dáte?

Chtěl bych... Dám si...

Je pozdě.

GRAMATIKA

Osobní zájmena a časování slovesa **sein** – být

ich bin	(já) <i>jsem</i>	wir sind	(my) <i>jsme</i>
du bist	(ty) <i>jsi</i>	ihr seid	(vy) <i>jste</i>
er ist	(on) <i>je</i>	sie sind	(oni) <i>jsou</i>
sie ist	(ona) <i>je</i>	Sie sind	(vy) <i>jste</i> (zdvořilé oslovení, vykání)
es ist	(ono) <i>je</i>		

□ **Zapamatujte si:**

Sloveso **sein** patří mezi pomocná slovesa, časuje se nepravidelně a je třeba si jeho tvary zapamatovat. Všechny slovesné tvary časujeme vždy s příslušným osobním zájmenem.

Tvar **ihr seid – jste** vyjadřuje tykání v množném čísle (např. Hans und Peter, seid ihr zu Hause? – Honzo a Petře, jste doma?).

Pro zdvořilé oslovení, tzv. vykání, užívá němčina tvaru

Sie sind – jste (např. Sind Sie zu Hause, Herr Schmidt? – Jste doma, pane Schmidte?).

Pořádek slov v hlavní větě

V německé větě má sloveso pevné postavení. Je třeba si zapamatovat několik zásad. Zde jsou první dvě.

1. V německé větě je vždy vyjádřený podmět

např. **Ich** bin hier neu. *Jsem tu nový.*

Sie sind zu Hause. *Jsou doma.*

Es freut mich. *Těší mě.*

2. Určitý (časovaný) slovesný tvar je v hlavní oznamovací větě vždy na druhém místě (jako druhý větný člen)

např. 1. Mein Bruder ist hier zufrieden. *Bratr je tady spokojený.*
 Hier ist mein Bruder zufrieden. *Tady je bratr spokojený.*
 Zufrieden ist mein Bruder auch hier. *Také tady je bratr spokojený.*

Otázka

Rozlišujeme dva typy otázek:

- otázku, na kterou očekáváme odpověď ano nebo ne, tvoříme převráceným slovosledem,

např. Ist er zufrieden? *Je spokojený?*
Ist hier die Arbeit interessant? *Práce je tu zajímavá?*

- doplňovací otázka začíná tázacím zájmenem,

např. **Wo** bist du? *Kde jsi?*
Wer ist hier? *Kdo je tu?*
Wie geht es? *Jak se daří?*

□ Zapamatujte si:

Kladná odpověď na zápornou otázku začíná slůvkem **doch**,

např. *Bist du nicht hungrig? Nemáš hlad?*
Doch, ich bin. *Ano (ale ano), mám.*
Ist sie noch nicht zu Hause? Ona ještě není doma?
Doch, sie ist. *Ale ano, je.*

Zápor

Slovesný zápor (v češtině ne-) se vyjadřuje v němčině záporkou **nicht**, která stojí volně za slovesem,

např. Peter ist **nicht** zu Hause. *Petr není doma.*
Wir sind auch **nicht** zu Hause. *Také nejsme doma.*

□ Zapamatujte si:

V německé větě může být **jen jediný zápor**. Ten je vyjádřen záporkou **nicht** nebo jakýmkoliv záporným slovem, např. **nichts** – nic, **niemand** – nikdo, **kein** – žádný.

Nein. – Ne. – Je samostatný zápor a stojí vždy mimo větu,
např. *Nein, er ist nicht hier. Ne, není tady.*

Poslouchejte a překládejte nahlas:

A.

Ahoj, já jsem Kurt.
Jak se máš?
To je Karin.
Jsem doma.
Karin je také doma?

Hallo, ich bin Kurt.
Wie geht es?
Das ist Karin.
Ich bin zu Hause.
Ist Karin auch zu Hause?

Ne, Karin není doma.
Kdo je ještě doma?
Jsme doma sami.
Jste doma, Kurte a Markusi?
Ne, jen Kurt je doma.
Bohužel, Markus tady není.
Kde je?
Je venku.
Proč není doma?
Jste všichni v pořádku?
Všechno je v pořádku.
Něco není v pořádku.
Nic není v pořádku.
Už je pozdě.
Petr a Kurt jsou přátelé.
My jsme také už dlouho přátelé.

Dobrý den, je tady pan Rabe?
Jste doma, pane Rabe?
Pan Rabe bohužel není doma.
Jste tady spokojeni?
Ano, jsme spokojeni.
Práce je tady zajímavá.
Jste spokojen, pane Rabe?
Nemáš hlad?
Ano, mám.
Ne, nemám hlad.
Mám žízeň.
Kde je kuchyně?
Kuchyně je vpravo.
Ne, kuchyně je vlevo.
Toaleta je vpravo.
Není Karin unavená?

**Nein, Karin ist nicht zu Hause.
Wer ist noch zu Hause?
Wir sind allein zu Hause.
Seid ihr zu Hause, Kurt und Markus?
Nein, nur Kurt ist zu Hause.
Leider, Markus ist hier nicht.
Wo ist er?
Er ist draußen.
Warum ist er nicht zu Hause?
Seid ihr alle in Ordnung?
Alles ist in Ordnung.
Etwas ist nicht in Ordnung.
Nichts ist in Ordnung.
Es ist schon spät.
Peter und Kurt sind befreundet.
Wir sind auch seit langem befreundet.
Guten Tag, ist hier Herr Rabe?
Sind Sie zu Hause, Herr Rabe?
Herr Rabe ist leider nicht zu Hause.
Seid ihr hier zufrieden?
Ja, wir sind zufrieden.
Die Arbeit ist hier interessant.
Sind Sie zufrieden, Herr Rabe?
Bist du nicht hungrig?
Doch, ich bin.
Nein, ich bin nicht hungrig.
Ich bin durstig.
Wo ist die Küche?
Die Küche ist rechts.
Nein, die Küche ist links.
Die Toilette ist rechts.
Ist Karin nicht müde?**

Ano, je.
 Co je to?
 Kdo je to?
 Karin je krásná, že?
 Je Bärbel také krásná?
 Jsi šťastný?
 Ano, oba jsme šťastní.

B.

Seid ihr hier, Karin und Kurt?
Ja, wir sind beide hier.
Aber Markus ist nicht hier.
Wo ist Peter?
Er ist zu Hause.
Wie lange seid ihr befreundet?
Wir sind glücklich zusammen.
Sind Sie auch glücklich, Herr Rabe?
Ja, ich bin zwar müde, aber glücklich.
Was ist dort?
Wer ist hier?
Wo bist du, Kurt?
Ich bin doch zu Hause.
Ist Karin auch zu Hause?
Nein, Karin ist noch draußen.
Wie geht's?
Seid ihr in Ordnung, Jungs?
Sind Sie in Ordnung, Frau Gruber?
Danke, ich bin in Ordnung.
Er ist aber nicht in Ordnung.
Sie sind gewöhnlich zu Hause.
Warum sind sie nicht zu Hause?
Ich bin schon hungrig.

Doch, sie ist.
Was ist das?
Wer ist das?
Karin ist schön, nicht wahr?
Ist Bärbel auch schön?
Bist du glücklich?
Ja, wir sind beide glücklich.

Jste tady, Karin a Kurt?
 Ano, jsme oba tady.
 Ale Markus tu není.
 Kde je Petr?
 Je doma.
 Jak dlouho se přátelíte?
 Jsme spolu šťastní.
 Jste také šťasten, pane Rabe?
 Ano, jsem sice unavený, ale šťastný.
 Co je tam?
 Kdo je tady?
 Kde jsi, Kurt?
 Jsem přece doma.
 Je Karin také doma?
 Ne, Karin je ještě venku.
 Jak se daří?
 Jste v pořádku, chlapci?
 Jste v pořádku, paní Gruberová?
 Děkuji, jsem v pořádku.
 On ale není v pořádku.
 Jsou obvykle doma.
 Proč nejsou doma?
 Mám už hlad.

Bist du auch hungrig?
Kocht Frau Gruber gut?
Sie kocht gut und gern.
Wo ist sie eigentlich?
Und wo ist die Küche?
Ist sie rechts oder links?
Sie ist nicht rechts, sie ist links.
Rechts ist die Toilette.
Wo seid ihr alle?
Wir sind noch draußen.
Warum seid ihr noch draußen?
Heute ist es wirklich schön.
Wir sind zufrieden.
Seid ihr auch zufrieden?

Máš také hlad?
Vaří paní Gruberová dobře?
Vaří dobře a ráda.
Kde vlastně je?
A kde je kuchyně?
Je vpravo nebo vlevo?
Není vpravo, je vlevo.
Vpravo je toaleta.
Kde jste všichni?
Jsme ještě venku.
Proč jste ještě venku?
Dnes je skutečně krásně.
Jsme spokojeni.
Jste také spokojeni?

Člen u podstatných jmen

Člen označuje jednak rod podstatného jména, jednak se pomocí členu jména skloňují.

- Určitý člen **der, die das** označuje osoby nebo věci známé, blíže určené. Můžeme si jej přeložit *ten, ta, to*.
- Neurčitý člen **ein, eine, ein** označuje osoby a věci neznámé, blíže neurčené. Většinou ho můžeme přeložit *nějaký, nějaká, nějaké* nebo *jeden, jedna, jedno*.
- V množném čísle neurčitý člen není, jméno je bez členu.

Pozor! Rod podstatných jmen nemusí být vždy shodný s češtinou!

□ Zapamatujte si:

Bez členu jsou např. podstatná jména látková (názvy potravin apod.), názvy povolání v přísudku, jména abstraktní a všechna podstatná jména v množném čísle, která mají v jednotném čísle neurčitý člen.

Podstatná jména *der Herr* a *die Frau* jsou ve spojení s příjmením chápána jako titul a užívají se také bez členu (např. *Wer sind der Herr und die Frau? Das ist Herr Rabe und hier ist Frau Kunze.*).

Zájmena

Místo členu může být u podstatného jména jakékoliv zájmeno. Zájmena se pak skloňují spolu s podstatným jménem.

Např. **dieser, diese, dieses** – *tento, tato, toto* (jména se skloňují jako po členu určitém),
zájmena přivlastňovací, např.
mein, meine, mein – *můj...*
dein, deine, dein – *tvůj...*
sein, seine, sein – *jeho...*
ihr, ihre, ihr – *její...*
unser, unsere, unser – *náš...*
euer, euere, euer – *váš...*
ihr, ihre, ihr – *jejich...*
Ihr, Ihre, Ihr – *Váš...* (*při zdvořilém oslovení*),

a záporné zájmeno **kein**.

Po zájmenech přivlastňovacích a zájmenu **kein** se jména skloňují jako po členu neurčitém.

Poslouchejte a překládejte nahlas:

A.

můj otec
tvůj bratr
jeho otec
její matka
jeho sestra
moje dcera
její bratr
můj syn
váš přítel
jejich dítě
náš syn
naše babička
jejich dědeček
já a můj manžel
on a jeho manželka

mein Vater
dein Bruder
sein Vater
ihre Mutter
seine Schwester
meine Tochter
ihr Bruder
mein Sohn
euer Freund
ihr Kind
unser Sohn
unsere Oma
ihr Opa
ich und mein Mann
er und seine Frau

my a naše dítě
tvůj strýc
moje teta
ty a tvoje teta
váš dům
náš byt
tento dům
tento byt
Petr a jeho přítelkyně
moje dcera a její manžel
Kdo je ten pán?
To je pan Dorn.
A tady je paní Dornová.
Čí je ten pokoj?
To je můj pokoj.
Kde je můj pokoj?
Tvůj pokoj je vpravo.
Ložnice je vlevo.
Tady je jeho pracovna.
Je tu také dětský pokoj?
Ano, dětský pokoj je tam vzadu.
A kde je obývací pokoj?
Obývací pokoj je velký.
Naše ložnice je malá.
Je tu balkon?
To není náš balkon.
Tady není (žádný) balkon.

**wir und unser Kind
dein Onkel
meine Tante
du und deine Tante
euer Haus
unsere Wohnung
dieses Haus
diese Wohnung
Peter und seine Freundin
meine Tochter und ihr Mann
Wer ist der Herr?
Das ist Herr Dorn.
Und hier ist Frau Dorn.
Wessen ist das Zimmer?
Das ist mein Zimmer.
Wo ist mein Zimmer?
Dein Zimmer ist rechts.
Das Schlafzimmer ist links.
Hier ist sein Arbeitszimmer.
Ist hier auch ein Kinderzimmer?
Ja, das Kinderzimmer ist dort hinten.
Und wo ist das Wohnzimmer?
Das Wohnzimmer ist groß.
Unser Schlafzimmer ist klein.
Ist hier ein Balkon?
Das ist nicht unser Balkon.
Hier ist kein Balkon.**

B.

**deine Tochter und ihr Freund
mein Sohn und seine Freundin
mein Kind und ich**

tvoje dcera a její přítel
můj syn a jeho přítelkyně
já a moje dítě

unsere Oma und ihr Enkel	naše babička a její vnuk
Karin und ihr Hobby	Karin a její koníček
Ihre Tochter ist wirklich schön, nicht wahr?	Její dcera je skutečně krásná, že?
Wer ist der Herr?	Kdo je ten pán?
Das ist sein Onkel.	To je jeho strýc.
Nein, das ist doch Herr Dorn.	Ne, to je přece pan Dorn.
Meine Tante Susan ist seine Frau.	Moje teta Zuzana je jeho manželka.
Ihr Mann ist mein Freund.	Její manžel je můj kamarád.
Ist deine Oma zu Hause?	Je tvoje babička doma?
Ja, sie ist.	Ano, je.
Wo ist euer Opa?	Kde je váš děda?
Er ist nicht zu Hause.	Není doma.
Es ist schon spät.	Je už pozdě.
Unser Opa ist nicht jung, aber munter.	Náš dědeček není mladý, ale je čilý.
Ist das euer Haus?	Je to váš dům?
Nein, das ist nicht unser Haus.	Ne, to není náš dům.
Unser Haus ist rechts.	Náš dům je vpravo.
Das ist bestimmt das Haus von Familie Dorn.	To je určitě dům rodiny Dornovy.
Ihr Haus ist links.	Její dům je vlevo.
Warum ist dein Vater nicht zu Hause?	Proč není tvůj otec doma?
Wo sind Sie, Frau Dorn?	Kde jste, paní Dornová?
Ist das Ihre Wohnung?	Je to váš byt?
Ja, das ist unsere Wohnung.	Ano, to je náš byt.
Ihre Wohnung ist schön.	Váš byt je krásný.
Ja, sie ist schön und groß.	Ano, je pěkný a velký.
Wo ist das Badezimmer?	Kde je koupelna?
Das Badezimmer ist dort hinten.	Koupelna je vzadu.
Gleich links ist die Toilette.	Hned vlevo je toaleta.
Ist das euer Balkon?	Je to váš balkon?
Nein, hier ist kein Balkon.	Ne, tady není balkon.
Das Kinderzimmer ist auch ganz groß.	Dětský pokoj je také docela velký.
Es ist wirklich groß und schön.	Je skutečně velký a pěkný.

Množné číslo podstatných jmen

Určitý člen má v množném čísle pro všechny rody tvar **die**.

Je-li u podstatného jména v jednotném čísle člen neurčitý, v množném čísle je jméno bez členu,

např. der Freund (/ten/ přítel) – die Freunde (/ti/ přátelé)

ein Freund (jeden přítel) – Freunde (přátelé)

Podle koncovek v množném čísle dělíme podstatná jména na tyto skupiny:

- **žádnou další koncovku** nebudou mít v množném čísle jména rodu mužského a středního zakončená v jednotném čísle na **-er, -el, -en, -chen, -lein**,
např. der Vater – die Väter, der Onkel – die Onkel, das Mädchen – die Mädchen...
Výjimku tvoří dvě jména ženská: die Mutter – die Mütter, die Tochter – die Töchter
- **koncovku -e** mají v množném čísle jména všech tří rodů, většinou jedno- až dvouslabičná,
např. der Tag – die Tage, die Nacht – die Nächte, das Jahr – die Jahre...
- **koncovku -er** mají v množném čísle jednoslabičná jména mužského a středního rodu (vždy u nich přehlasuje kmenová samohláska),
např. der Mann – die Männer, der Wald – die Wälder, das Buch – die Bücher, das Haus – die Häuser...
- **koncovku -en ve všech pádech s výjimkou 1. pádu jednotného čísla** mají pouze podstatná jména rodu mužského životná (tzn. jména osob a zvířat),
např. der Mensch – die Menschen, der Junge – die Jungen, der Student – die Studenten, der Löwe – die Löwen...
- **koncovku -en jen v množném čísle** mají podstatná jména převážně ženského rodu (zakončená na -e, -er, -el, -in, -ung atd.),
např. die Tante – die Tanten, die Schwester – die Schwestern, die Kartoffel – die Kartoffeln, die Freundin – die Freundinnen, die Wohnung – die Wohnungen...
- většina podstatných jmen cizího původu má v množném čísle **koncovku -s**,
např. das Auto – die Autos, das Hobby – die Hobbys, das Café – die Cafés...

Přídavná jména v přísudku

Přídavná jména, stojí-li samostatně (v přísudku), mají pro všechny rody i čísla stejný tvar, většinou jsou stejná i odpovídající příslovce,

např. Der Mann ist **schön**.   *Ten muž je hezký.*
Die Frau ist **schön**.   *Ta žena je hezká.*
Das Mädchen ist **schön**.   *To děvče je hezké.*
Heute ist es **schön**.   *Dnes je hezky.*

Poslouchejte a překládejte nahlas:

A.

(nějaký) pán
 ten pán
 tito pánové
 tito chlapani
 moji bratři
 jejich sestry
 naši synové a dcery
 jejich rodiče
 naši prarodiče
 Tady je nějaký člověk.
 Ten člověk je mladý.
 Ti lidé jsou mladí.
 (jedno) jablko
 jablka
 Ta jablka jsou dobrá.
 Jablka jsou vždy dobrá.
 (jedno) vejce
 vejce
 Jsou tato vejce čerstvá?
 Ta vejce nejsou čerstvá.
 Tady je nějaké dítě.
 Čí je to dítě?
 Čí jsou ty děti?
 To je naše dítě.
 Jsou to vaše děti?
 Kde jsou vaše děti?
 (jedna) rodina
 Ta rodina je dobrá.
 Tady jsou všechny rodiny dobré.

ein Herr
der Herr
diese Herren
diese Jungen
meine Brüder
ihre Schwestern
unsere Söhne und Töchter
ihre Eltern
unsere Großeltern
Hier ist ein Mensch.
Der Mensch ist jung.
Die Menschen sind jung.
ein Apfel
Äpfel
Die Äpfel sind gut.
Äpfel sind immer gut.
ein Ei
Eier
Sind diese Eier frisch?
Die Eier sind nicht frisch.
Hier ist ein Kind.
Wessen Kind ist das?
Wessen Kinder sind das?
Das ist unser Kind.
Sind das eure Kinder?
Wo sind eure Kinder?
eine Familie
Die Familie ist gut.
Hier sind alle Familien gut.

Naše rodina je malá.
To je moje manželka.
Jejich manželky jsou mladé a hezké.
Ten muž je sice starý, ale svěží.
Tito mužové nejsou staří.
Je to tvůj bratr?
Ne, to je moje sestra.
Tvoji bratři tu nejsou?
Moje sestry tu jsou také.
Jsou zde také vaši rodiče?
Ty hodinky jsou určitě nové.
Tvoje hodinky nejsou nové.
Čí jsou ty hodinky?
Ten dům je starý, ale hezký.
Všechny domy zde jsou staré.
Kuchyně je nová.
Tyto kuchyně jsou také nové.
Je jídlo hotové?
Ano, jsem už hotová.
Je ta šunka čerstvá?
Ano, sýr je určitě čerstvý.
Ale chléb není čerstvý.
Dáte si brambory a mléko?
Je to váš les?
To jsou naše lesy.

**Unsere Familie ist klein.
Das ist meine Frau.
Ihre Frauen sind jung und schön.
Der Mann ist zwar alt, aber munter.
Diese Männer sind nicht alt.
Ist das dein Bruder?
Nein, das ist meine Schwester.
Sind deine Brüder hier nicht?
Meine Schwestern sind auch da.
Sind da auch eure Eltern?
Die Uhr ist bestimmt neu.
Deine Uhr ist nicht neu.
Wessen Uhr ist das?
Das Haus ist alt, aber schön.
Alle Häuser hier sind alt.
Die Küche ist neu.
Diese Küchen sind auch neu.
Ist das Essen fertig?
Ja, ich bin schon fertig.
Ist der Schinken frisch?
Ja, der Käse ist bestimmt frisch.
Aber das Brot ist nicht frisch.
Möchten Sie Kartoffeln und Milch?
Ist das Ihr Wald?
Das sind unsere Wälder.**

B.

**ein Mädchen
Das Mädchen ist schön.
Die Mädchen sind schön und jung.
ein Junge
Diese Jungen sind brav.**

(jedna) dívka
Ta dívka je hezká.
Ta děvčata jsou hezká a mladá.
(nějaký) chlapec
Tito chlapci jsou hodní.